

[Arbejdsministeren]

Det er ikke vores tanke med disse forslag at gøre arbejdsløshedsdagpengene til et alternativt socialt system, det skal fortsat være en arbejdsmarkedspolitisk foranstaltning.

Dette kan vel også besvare nogle af hr. Palle Simonsens spørgsmål. Det er af nød og betryk, vi kommer med dette forslag. Jeg håber, at vi kan få en sådan erhvervs- og beskæftigelsespolitik etableret, at det bliver muligt ikke alene at komme væk fra særordningen – og den udløber jo med næste kalenderår – men også at komme ned på de 3 år igen. Jeg er helt enig i hr. Palle Simonsens bemærkning om baggrunden for denne regel, og den er vi tilhængere af i socialdemokratiet. Men forudsætningen for, at vi kan komme ned på de 3 år, er, at vi gør en særlig indsats for dem, der har været længe arbejdsløse.

Når vi taler om langtidsarbejdsløse, vil jeg gerne understrege, at det ikke er mennesker, der har gået i 3 år, der er langtidsarbejdsløse, det bliver man lang tid før de 3 år. Derfor skal vi altså sætte sådanne tilbud i gang, der gør det muligt for disse mennesker at klare sig bedre på arbejdsmarkedet, end de hidtil har gjort.

Jeg mener ikke, at der er nogen inkonsekvens i de ting, vi lægger frem. Den manglende sammenhæng i forslagene hænger sammen med en forskellig tidsfølge, et forskelligt tidsperspektiv. Jeg taler alene om at få en frist til at få disse ting op at stå, hvad jeg mener, at også de konservative må have en interesse i at medvirke til. Det er baggrunden for dette forslag.

I øvrigt vil jeg gerne sige til hr. Palle Simonsen, at jeg er parat til under udvalgsarbejdet at tage en drøftelse af særordningen og overgangsordningen. Hvad sker der med dem, som allerede er faldet for 26 ugers grænsen? Men jeg er også parat til at drøfte alle de andre forslag, der er nævnt i bemærkningerne, og jeg er parat til at lytte til de indvendinger og navnlig de nye ideer og konstruktive tanker, som andre partier måtte have med hensyn til, hvordan vi kunne løse dette.

Jeg forstod på hr. Kurt Hansen, at han nærmest var skuffet over, hvor godt dette forslag var, og at han hidsede sig vældigt op over nogle forslag, som ikke engang jeg kender det nærmere indhold af. Jeg vil gerne understrege med denne bemærkning, at der

ikke ligger nogen færdig, detaljeret udarbejdet plan på nuværende tidspunkt. Der ligger nogle ideer, en ramme, som vi meget gerne vil have bidrag fra de øvrige partier til at udfylde. Heri ligger selvfølgelig også, skal jeg sige til hr. Palle Simonsen, at problemerne vedrørende A-kassernes inddragelse i formidlingsarbejdet vil kunne drøftes i denne forbindelse.

Så rejste hr. Palle Simonsen spørgsmålet om statistikken for arbejdsmarkedet. Jeg må egentlig sige, at det er chokerende, hvor dårlig en statistik vi har inden for vores arbejdsmarkedspolitik. Vi har en udpenslet, detaljeret, fremragende statistik på landbrugsområdet. Vi kan sige lige nøjagtig, hvor mange smågrise der vil blive født i Frederiksborg amt i det kommende kvartal, i hvert fald med meget stor sandsynlighed, men vi aner ikke, selv ikke på nuværende tidspunkt, noget om, hvor mange der har gået ledige, hvor længe, hvilket køn de er, hvilken del af landet de bor i, hvilken uddannelse og erhverv de har osv.

Når vi i forvejen ofrer 10 mia kr. på dette område, mener jeg, det er tvingende nødvendigt, at vi får et ordentligt statistisk grundlag at arbejde ud fra. En af de ting, vi har presset højest op på prioriteringslisten, er netop at få truffet beslutningen om en bedre arbejdsmarkedstatistik, der minder om det 20. århundredes arbejdsmetoder på dette felt. Jeg vil gerne give udvalget en nærmere redegørelse om vores planer.

Jeg vil gerne sige til centrumdemokraternes ordfører, at jeg var meget glad for den tale, der blev holdt, og jeg håber, at vi får mulighed for at udbygge det gode samarbejde omkring arbejdsmarkedspolitikken, som vi altid har haft med centrumdemokraterne.

Så vil jeg sige til hr. Ole Henriksen, at hr. Ole Henriksen har forstået sigtet med loven: det er en nødlov, det er for at vinde tid, vi har fremsat dette. Jeg har givet en besvarelse på, hvorfor vi endnu ikke har løst problemet med dem, der er faldet for 26 ugers grænsen før den 1. januar 1978. Jeg har givet begrundelsen for det, der er fremlagt her, men jeg har samtidig selv peget på problemet og er villig til i udvalget at undersøge, om der kan findes en rimelig ordning, som løser de menneskelige problemer.